

hvad sker der, naar den optræder i et Distrikt? Saa sker der det, at Distriktet bliver afspærret, og det bliver paabudt administrativt, at alt, ogsaa Valle og Mælkeaffald, skal pasteuriseres. Var det saa ikke bedre, at det var sket i Forvejen? Der er ingen Tvivl om, at naar Mund- og Klovesygen optræder, kan der foregaa Smitte ogsaa gennem Vallen, som udføres fra Mejerierne, og Smitten kan maaske have bredt sig, inden Landbrugministeriet og Veterinærautoriteterne gribe ind og paabyde, at alt skal pasteuriseres. Jeg ønsker at henvise ogsaa til dette, og jeg ønsker, saa stærkt jeg kan, at anbefale, at vi bibeholde den oprindelige Bestemmelse og stemme imod det Ændringsforslag, Flertallet her har stillet. Det glædede mig at høre, at den ærede sidste Taler, som selv er Medforslagsstiller, ikke holdt saa stærkt paa, at der ikke skulde være et saadant Paabud. Kun mente han, at det var bedre at overføre det til et andet Lovforslag. Jeg vil dog holde paa, at naar vi nu have faaet Bestemmelsen foreslaaet her, bør den ogsaa vedtages her. Jeg anbefaler at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Ravn: Efter at have hørt det meget dygtige Foredrag, som den ærede foregaaende Taler holdt, hvori han i Virkeligheden klarede alle de forskellige Hovedspørgsmaal, som indeholdes i Lovforslaget, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg vil udtale mig angaaende Mærkningen af udenlandsk Mælk. Det er underligt nok, at naar Landboerne fremsætte et saa beskedent Ønske som dette, at den svenske Mælk skal præsentere sig i sine egne Klæder, ser man Folk træde op mod det og sige, at det er Agrarpolitik. Nej, man kan da vel forlange, at Vilkaarene skulle være lige, og jeg vil kun sige, at for saa vidt det er rigtigt — og det er det rimeligvis —, hvad det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) har oplyst, at den svenske Mælk er saa godt kontrolleret, at vi kunne være tjente med den, ja, at den næsten er bedre end den danske, saa er der jo intet tabt ved, at vi forlange, at den skal præsentere sig i sine egne Klæder, som udenlandsk Mælk, idet de, der ikke ønske at faa svensk Mælk, saa kunne lade være at købe den, naar de vide, hvor og paa hvad Maade den sælges, medens de, som gerne ville have den, kunne faa den. Kontrollen mener jeg ikke kan være saa farlig. Man kan jo sætte et Mærke, hvorpaa der staar

„Udenlandsk Mælk“, paa Flasken, naar den sælges i den Form, og man kan i de Lokaler, hvor den udsælges paa anden Maade, lade ophænge Opslag om, at her sælges udenlandsk Mælk. Dersom man ikke tør give saa meget til Landbruget, maa man være mer end ængstelig; thi jeg synes, det Ønske, der her er udtalt, er saa beskedent, at jeg blev helt forundret, da Deputationen var herinde og i Virkeligheden ikke havde andet at forlange af os end dette.

Om Ændringsforslag Nr. 12, hvor jeg har sluttet mig til Mindretallet, ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Tidligere har det været saaledes, at man fra Mejerierne solgte Smør ikke alene til Leverandørerne, men ogsaa til andre, men naar Kunderne ønskede Kredit, har det bevirket, at Mejeribestyrerne paa flere Steder kom i et mindre heldigt Forhold, og det skal ogsaa paa de Steder, hvor der har været meget stærk Strid fremme, i Virkeligheden have været den egentlige Aarsag. Man er da nogle Steder gaaet over til at overlade f. Eks. til Forbrugsforeninger, især naar de ligge i Nærheden, at sælge Smør fra Mejeriet. Andre Steder er man gaaet over til at lade en eller anden ung Pige faa en lille Handel med dette sammen med andre Produkter. Endelig have vi jo de saakaldte Købstadmejerier, der sælge maaske det meste af deres Smør gennem deres Udsalg, der ofte ikke ligge ved selve Mejeriet. Naar vi nu ere ved at paalægge de danske Mejerier — og jeg forstaar ikke, hvorved de overhovedet have gjort sig skyldige til et saadant Paalæg —, at de skulle tage Lurmærket og efterkomme de Krav, som i Henhold dertil fremsættes, synes jeg dog, de i det mindste kunde være fri for at have noget Baand paa sig med Hensyn til deres Udsalg her i Landet, og at de skulde have Lov til her at forhandle deres Produkter. Det vil jo næsten være dem umuligt at komme af med f. Eks. deres Vandsmør. Forbindelsen maa straks hæves paa mange Steder, Forbrugsforeningerne maa øjeblikkelig, naar Loven er udkommen med denne Bestemmelse, saaledes som den her lyder, sige til Mejeriet: Vi kunne ikke forhandle jeres Smør længer, thi vi have ogsaa Margariner i vor Butik, og vi skulle have Vandsmør. Der er sikkert mange, der ville være slikt efter Vandsmør i Fremtiden. Det bliver ikke et Produkt, man vil synes daarligt om. Tag De bare og smag paa noget Vandsmør med 18—19 pCt. Vand, saa skulle De se, at det er meget behageligere og i Virkeligheden bedre